

Partier og enkelte Ladninger, og det vil derfor være Bestyrelsen saa at sige ugørligt at give en detailleret Besvarelse af de stillede Spørgsmaal.“ Dette viser, at det ærede Medlem Hr. Rode som Minister i hvert Tilfælde ikke har haft den samme Trang til Under søgelse eller den samme Interesse for at faa alle Forhold klaret op; thi saa vilde han sikkert have draget Omsorg for, at Centralkontorets Bestyrelse havde ført sine Regnskaber saaledes, at man til enhver Tid kunde faa Svar paa de Spørgsmaal, man ønskede at stille. Men det ærede Medlem Hr. Rode kan være ganske rolig. Naar nu denne Foranstaltning, og det gør den jo, nærmer sig sin Afslutning, skal jeg lade det være mig magtpaaliggende, at alle Forhold vedrørende Centralkontorets Virksomhed med Bilæggelse af fuldstændige Regnskaber kommer frem. Jeg skal i den Henseende ikke have noget som helst at skjule, og jeg er til Raadighed for det ærede Medlem med enhver Oplysning, som overhovedet kan fremskaffes.

Det ærede Medlem sluttede sine Udtalelser med en Bemærkning om, at jeg drev en politisk Spekulation i hele dette Spørgsmaal. Denne Udtalelse forekommer mig at være ganske karakteristisk for det ærede Medlems Optræden i denne Sag; thi er der nogen, der har drevet partipolitisk Spekulation i hele dette Majs-spørgsmaal og i dette Øjemed under Valgkampen har fyldt deres Presse med urigtige Paastande om Centralkontorets Virksomhed, saa er det det ærede Medlem Hr. Rode og hans Parti. Jeg udtalte, da jeg første Gang havde Ordet, at jeg var for trolig med, at hvis Majspriserne skulde stige, naar vi nu gaar til Ophævelse af Centralkontoret, saa vilde det blive sagt, at det var min Skyld. Denne Formodning har allerede ved det ærede Medlems Udtalelser fundet Bekræftelse. Gaar Majspriserne op, naar vi nu efter Nytaar, i Januar—Februar Maaneder, kommer ind i fuldstændig Frihandel med Majs, saa er det min Skyld, det er jeg ikke i Tvivl om, og vi vil se Beregninger over, hvilke umaadelige Summer jeg nu igen har skadet det danske Landbrug for. Hvis Prisen derimod gaar ned, ja saa er det, efter hvad det ærede Medlem nu har udtalt, en nederdrægtig politisk Spekulation fra min Side, som desværre er lykkedes. Det er det, man fra radikal Side kalder Politik, det er det, man anser for Midler, der kan anvendes i politiske Øjemeds Tjeneste. Men det ærede Medlem kan være ganske

rolig; hvis Majsprisen skulde gaa ned — jeg haaber, den gør det, og der maa vel ogsaa i Dag siges at være mest Udsigt til, at den gør det, eftersom den Sagkundskab, som det ærede Medlem Hr. Rode i saa høj Grad værdsætter, mener, at Prisen til den Tid vil gaa ned — hvis det sker, at Majsprisen i Januar—Februar Maaneder gaar ned, skal jeg ikke gøre mindste Forsøg paa at tage mig det til Indtægt. Thi det er jo slet ikke os her i Landet og vore indre Foranstaltninger, der bestemmer Verdensmarkedets Pris paa Majs, en Verdensmarkedspris, som vi i alle Tilfælde, med eller uden Centralkontor, er nødt til at betale. Og det ærede Medlem kan ogsaa være rolig af den Grund, at det er ikke mig, der har drevet politisk Spekulation i denne Sag; jeg har hele Tiden været en Modstander af denne monopoliserede, privilegerede Centralindretning, som jeg ansaa for i højeste Grad farlig for Landbrugets Forsyning med vigtige Raastoffer. Tiden har vist, i hvor høj Grad jeg havde Ret.

Jeg ønsker derfor saa snart som muligt at vende tilbage til fri Handel med Majs, ligesom jeg har draget Omsorg for, at det kunde blive Tilfældet for Oliekagers Vedkommende. At det ærede Medlem Hr. Rode nu gør saa stærk Modstand derimod, skønt det ikke for Majshandelens Vedkommende foreligger et eneste Moment, der taler for Centralkontorets Opretholdelse, beviser kun dette, som jeg ved tidligere Lejligheder har gjort opmærksom paa, at det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Rode som Begrundelse for sine talrige Tvangsforanstaltninger under Krigens paaberaaber sig den haarde Nødvendighed. Det ærede Medlem er jo gaaet langt ud over Nødvendigheden, og et stort Tal af disse Foranstaltninger er ikke bragt til Udførelse af Nødvendighed, men af en Tilbøjelighed, som desværre hos det ærede Medlem ikke synes at være i Aftagen.

Det ærede Medlem udtalte om mig, at „hvor han“ — det vil sige jeg — „var i Stand til at gøre økonomiske Ulykker, der gør han det“. Det er jo en haard og skarp Dom, det ærede Medlem der fælder. Men lad mig sige, at jeg føler mig egentlig ikke ilde berørt af den, og i en vis Forstand ønsker jeg at takke det ærede Medlem for den Udtalelse. Det fremgaar nemlig aabenbart af det ærede Medlems øvrige Udtalelser, at han anser Afviklingen af de forskellige overflødige og i mange Tilfælde samfundsskadelige Tvangsforanstaltninger, som han som Minister har